

רְשָׁפִיָּה רִשְׁפֵי אֵשׁ שְׁלֶהֱבִיתָהּ: אַ בַּיַּמִּים רַבִּים לֹא יוֹכְלוּ לְכַבּוֹת

זוהר שיר השירים

הזה, ציור הגוף של אדם בעולם הזה בולט לחוץ, והרוח נחקק בפנים, וכאשר נפשט הרוח מן הגוף נקפא אותו הרוח בגן עדן שבארץ, בהציוור והצורה של גופו ממש שבעולם הזה, לפי שהיה תמיד כמו חותם, ועל כן אומרת היא שימני כחותם^[רעה] מה חותם חקוק בחקיקה שוקעת, ומצייר בציור בולט לחוץ, אף כך הוא הרוח שנתהווה מן הצד שלה כדמיון הזה ממש, בעולם הזה הוא חקוק בחקיקה שקועה בתוך הגוף, וכאשר נפשט מן הגוף ונכנס בגן עדן שבארץ, האויר אשר שם מקפיא לאותה חקיקה להתצייר לחוץ, ונצטייר בציור בולט לחוץ, כדמיון ציור הגוף שבעולם הזה, והנשמה שהיא מעץ החיים נצטיירת שם למעלה באותו צרור החיים, להתענג בנועם ה', ככתוב (תהלים כז) לחוות בנועם ד', ולבקר בהיכלו: (זוהר חלק ב-יא).

רק כשהמלך מתקשר עם המלכה כולם בשמחה

מים רבים לא יכלו לכבות את האהבה וגו'. פתח רבי אלעזר ואמר, מים רבים לא יכלו לכבות וגו', מים רבים, זו זרוע הימנית^[רעה] שצריך לקשור בה קשר של

ומניין שיש הפרשה בין הקדוש ברוך הוא ובניו, מכאן ראייה שנאמר (ישעי' יח) כי אם עונותיכם היו מבדילים וגו', וקשה היא ממותה, ועליה נאמר (רות א) כי המות יפריד ביני ובינך, ובזמן שישראל מקיימים מצות התורה באהבה, קשה כשאל קנאה, שמקנא הקדוש ברוך הוא על סמא"ל ועל נוקבתו שהם גורמים לאנשים מיתה בחטאותיהם, על שגורמים להם לחטוא, ובשביל זה עתיד הקדוש ברוך הוא לקחת נקמה מהם ולהעבירם מן העולם.. כמו שנאמר כי יד על כם יה וגו', וכאשר יגיע הזמן לנקום ממנו, להכות אש יצאו מן השם יה, כמו שכתוב רשפיה רשפי אש שלהבת יה, והם להכות של אי"ש ואש"ה, כי שם אי"ש אי"ש ושם יה, איש, כמו שכתוב ה' איש מלחמה, שלקה נקמות מפרעה ומעמו, אשה, זו השכינה שנאמר בה (משלי ח) מצא אשה מצא טוב: (תיקוני זוהר תיקון כב)

ציור הגוף של האדם

רבי יוסי אמר שימני כחותם על לבך, בוא וראה רוח היורד לאנשים שהוא מצד הנקבה^[רעה] נחקק תמיד בחקיקה כחותם

זוהר זוהר

כמו שהרמב"ם קורא להנשמה בשם נפש, ונראה מכאן שרק הרוח נכנס בגן עדן שלמטה להצטייר כמו הגוף והנשמה נצטיירת בגן עדן שלמעלה, אבל הנפש נשארת בעולם הזה חופפת על הקבר, ואם אין לה עונש כרת יש עתים שיש לה התחברות עם הרוח ולפעמים גם עם הנשמה כנזכר בזוהר הקדוש בכמה מקומות.

רעה. פירוש שהרוח או הנשמה מבקשת כך שתזכה לזה. רעו. היינו חסד, כימים רמז על חסד, וטעם הדרש שבזכות המים רבים דהיינו מצות הנחת תפילין לא יכלו המכבים לכבות את האהבה שאוהב הקדוש ברוך הוא לישראל.

רעד. מפרשי הזהר הקשו כאן שהלא נמצא בכמה מקומות בזוהר הקדוש שהנפש מן מלכות והרוח מן תפארת והנשמה מן הבינה, וכאן אומר שהרוח הוא מצד עלמא דנוקבא דהיינו מלכות, והנשמה היא מעץ החיים דהיינו תפארת, וצריך לומר שאין כל הנשמות שווה במדרגתן, ורק הנשמה הגבוהה ששורשה בבינה, הרוח שלה מן התפארת והנפש מן המלכות, אבל סתם נשמה שורשה בתפארת, והרוח והנפש שלה מן המלכות, ועוד יש לומר שיש נשמות ששורשן במלכות וקורא לאותן הנשמות בשם רוח, כי נמצא בזוהר הקדוש איזה פעמים שקורא לנשמה בשם רוח ולפעמים גם בשם נפש,